ΕΤΟΣ Β'.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. Παρασκευὴ 16 Ἰουνίου 1906 ΑΡΙΘ. 27

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία Δραχ. χρυσ. 8
Ἐξάμηνος » » 4

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐτησία Δραχ. χρυσ. 10
Ἐξάμηνος » » 5

Αἱ συνδρομαὶ διὰ τὰ Χανία προπληρώνονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης ἑξαμηνίας

Πᾶν τὸ πρὸς δημοσίευσιν ἀποστέλλεται εἰς τὴν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΥΨΗΛΑ ΛΕΥΚΑ ΟΡΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Διευθυντὴς καὶ ὑπεύθυνος Συντάκτης Ι. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Καταχωρήσεις εἰς τὰς δύο πρώτας σελίδας ὁ στίχος λεπτὰ 25

Εἰς τὴν τρίτην καὶ τὴν τετάρτην σελίδα ἀναλόγως κατ' ἀποκοπήν.

Τὰ προγράμματα πλειστηριασμῶν, αἱ εἰδοποιήσεις κλπ. προπληρώνονται.

Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται

ΓΡΑΦΕΙΟΝ: ὁδὸς «Κανεβάρο» (Καστέλλι) ἀριθ. 9

(Εἰς τὴν πρώτην πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῷ ἀνερχομένῳ πάροδον)

ΟΡΙΣΤΕ ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ

Οἱ ἐπιλαχόντες δημοτικοὶ σύμβουλοι καὶ ἡττημένοι πληρεξούσιοι τῶν νομῶν Χανίων καὶ Σφακίων, οἱ πυρρότριχες δορυφόροι τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος καὶ οἱ ψεύτικοι Ἀλῆ πασάδες καὶ Ὄμὲρ Βρυώνιδες, οἱ ὁποῖοι μέχρι τῆς χθὲς παρίστωντο ὡς οἱ ἰθύνοντες τὰ πράγματα, ἀφοῦ ἡττήθησαν εἰς τὴν μάχην τῆς 7 Μαΐου, μὲ ὅλα τὰ ἔκνομα μέσα καὶ μὲ ὅλην τὴν δ' ἄθεσιν τοῦ δημοσίου ταμείου καὶ τὰς διαφόρους ἐπεμβάσεις καὶ νοθείας τῶν ἐκλογῶν, ἀγωνίζονται τώρα νὰ ἐπιτύχωσι τὸν ὁρισμὸν τῆς ἕδρας τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως ἐν Ἡρακλείῳ καὶ ἀδιαφόρων ἐντελῶς καὶ πρὸς τὴν γνώμην καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ τῶν δυτικῶν νομῶν καὶ πρὸς τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων θὰ ἔχῃ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πνεῦμα τῶν μεταρρυθμίσεων.

Ἀφοῦ ὁ λαὸς τῶν νομῶν τούτων ἀπέβαλε τὴν λεοντήν των, θέλουν νὰ τὸν ἐκδικηθοῦν, καὶ μεταθέτοντες τὴν ἕδραν εἰς τὴν πόλιν Ἡρακλείου νὰ φανῶσιν εὐάρεστοι καὶ ὑποτελεῖς εἰς τὸν παράδοξον πολιτικὸν τῆς Ρογδιᾶς, ἵνα κολακεύοντες τοὺς πολιτευομένους τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν, δυνηθῶσιν αὐτοὶ νὰ διατηρήσωσι τὴν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ προϋπολογισμοῦ θέσιν των.

Ἀδιαφορεῖν ἐντελῶς, ἐὰν ἡ μετάθεσις τῆς ἕδρας τῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως ὑπηρετῇ τὸ μυστικὸν σχέδιον τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιῶν καὶ τινων ἄλλων, κατὰ τὸ ὁποῖον σχέδιον **θέλει μετατεθῇ βραδύτερον καὶ ἡ ἕδρα ἐν γένει τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν πόλιν Ἡρακλείου,** ἵνα ἐκεῖ ἀνετώτερον διάγωσι μακρὰν τῶν νομῶν, οἵτινες ἀπεκάλυψαν τὰ ἐπίβουλα σχέδιά των.

Αὐτοὶ ἕνα μόνον σκοπὸν ἐπιδιώκουν καὶ χάριν αὐτοῦ εἶνε ἕτοιμοι νὰ ὑπηρετήσουν κάθε σχέδιον καὶ κάθε κατάστασιν. Καὶ ὁ σκοπός των εἶναι νὰ νέμωνται τὰ δημόσια.

Ἀλλ' ἐὰν τὸ ὑλικὸν συμφέρον καὶ ἡ ταπεινοφροσύνη ὑπεδούλωσαν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις **τοῦ διδασκάλου** τοὺς ἡττημένους πολιτικοὺς τοῦ νομοῦ μας, ὁ λαὸς ὅμως αἰσθάνεται ἀρκετὴν δύναμιν νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῆς ἐπιβουλῆς, ἣν ὑπηρετεῖ τὸ σχέδιον τῆς μεταθέσεως τῆς ἕδρας εἰς Ἡράκλειον.

Καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἶνε ἡ διὰ τοῦ αἵματος τῶν νομῶν τούτων γραφεῖσα ἱστορία τῆς Νήσου, τὰ ὄρη, εἰς τὰ ὁποῖα διεξήχθησαν οἱ αἱματηροὶ ἀγῶνες αὐτῆς, ἡ κατ' ἐξοχὴν πολεμικὴ ἀνδρεία καὶ ἡ ἐθελοθυσία, ἥτις διακρίνει ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Κρήτης τὰς δυτικάς.

Εὑρίσκεται ἤδη ὁ τόπος ἐπὶ πυρᾶς, τὴν ὁποίαν δὲν ἀφίνει νὰ σβεσθῇ ἡ ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας παράβασις τῶν νομων καὶ αἱ καταπιέσεις. Τὸ ἐλάχιστον δὲ σφάλμα τῶν ὑπευθύνων εἶνε ἱκανὸν νὰ δώσῃ ἀφορμὴν νέας ἐξεγέρσεως, ἡ ὁποία τὴν φορὰν ταύτην **θὰ ἔχῃ διάφορον πορείαν καὶ διάφορα ἀποτελέσματα,** θὰ μεταμελήθῶσι δὲ πικρῶς ἐκεῖνοι, οἵτινες νομίζουσι, ὅτι δύνανται ἐπ' ἄπειρον νὰ δισκιῶσι μὲ τὰς μεθόδους, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὴν σημερινὴν ἀθλιότητα καὶ κακοδαιμονίαν.

Ὁ Λαὸς τῶν δυτικῶν νομῶν **θὰ διοικηθῇ ὅπως θέλει νὰ διοικηθῇ·** καὶ αἱ πεδιναὶ πυροβολαρχίαι, ὀπισθεν τῶν ὁποίων ἐξακολουθοῦν τὰς μάχας των οἱ παράδοξοι ἐθνικοὶ καὶ οἱ παραδοξώτεροι φρουροί, δὲν εἶνε ἱκαναὶ νὰ μεταβάλωσι τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων τῆς Νήσου καὶ νὰ διατηρήσωσιν ὑπὸ τὴν δουλείαν τὸ μέρος τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον διευθύνει πάντοτε τὰς τύχας τοῦ τόπου.

Αὐτὴ ὀφείλει νὰ εἶνε ἡ διεύθυνσις τῆς ὑποθέσεως. Καὶ ὅλα τὰ μέσα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, ὅσα προβάλλονται, πρὸς διαστροφὴν τῶν πραγμάτων, θὰ ἀποδειχθῶσι ἀνίκανα νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν μετάθεσιν τῆς ἕδρας καὶ εἰς τὴν ἐξ αὐτῆς προσδοκωμένην πολιτικὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ πνεύματος τῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ Συντάγματος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΕΚ ΒΙΕΝΝΗΣ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΕΛΙΔΑΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ ΥΠΟ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

(ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ)

Ἡ σημασία τῆς φρονίμου γυμναστικῆς

Αἱ συμβουλαί, τὰς ὁποίας διακεκριμένος Γερμανὸς ἐπιστήμων καὶ φιλλέλην παρέσχε περὶ γυμνασ ικῆς εἰς τοὺς συμπολίτας του ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐλλείψεων, ἃς παρετήρησε κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν τελευταίων Ολυμπιακῶν Ἀγώνων, δὲν πρέπει νὰ παρέλθουν ἀπαρατήρητοι καὶ παρ' ἡμῖν.

Εἰς τὸ ἐνδιαφέρον ἄρθρον, τοῦ ὁποίου τὸ τελευταῖον μέρος δημοσιευόμενον σήμερον ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι τοῦ φύλλου ἡμῶν, ὁ ἐμβριθὴς ἐκ Βιέννης δημοσιολόγος καὶ συγγραφεὺς αὐτοῦ, λίαν ὀρθῶς παρατηρεῖ, μὲ τὸ σύνηθες πνεῦμα τοῦ θετικισμοῦ τὸ διακρίνον τὴν γερμανικὴν ἐπιστήμην, ὅτι *αἱ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις εἶνε ἔνδειξις πολιτισμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σπουδαιότης διατελεῖ εἰς εὐθεῖαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ ὕψος τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς λαοῦ· ἀλλ' ὁ τρόπος*, συνεπάγεται, *τῆς καλλιεργείας τῆς γυμναστικῆς καταδεικνύει τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἔθνους*». Τὴν ἐλαφρὰν ἀθλητικὴν τῶν Ἀγγλοσαξόνων εὐλόγως θεωρεῖ ὁ Δωρ κ. Ἔρτσμαν ὡς τὴν μᾶλλον προσαρμοζομένην εἰς τὸν πρακτικὸν βίον, ὡς τὴν μᾶλλον συμβάλλουσαν εἰς τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν διάπλασιν ὡραίων σωμάτων.

Συνιστᾷ λοιπὸν εἰς τοὺς συμπολίτας του *τὴν φρόνιμον σημασίαν*. Καὶ αἱ συμβουλαὶ αὗται κάλλιστα βεβαίως ἁρμόζουν ὄχι μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον εἰς ὅλους ἐκείνους τοὺς λαοὺς παρ' οἷς ἀκόμη, εἴτε δὲν κατενοήθη ἡ σημασία τῆς γυμναστικῆς, εἴτε ἀτελῶς ἀσκεῖται αὕτη. Παρ' ἡμῖν δε, ὅπου βεβαίως, ὄχι ἀτελὴς καλλιέργεια τῆς γυμναστικῆς, ἀλλ' ἀπόλυτος αὐτῆς καθιέρωσις δὲν ὑφίσταται εἰσέτι, εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀποβῶσιν ἐπὶ ματαίῳ αἱ γραμμαὶ αὗται, αἱ προελθοῦσαι ἐξ ἀφορμῆς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρου εἰς τὸ ὁποῖον ἁμιλλᾶται τὸ κάλλος τοῦ λόγου μετὰ τῆς ἀδρότητος τῶν νοημάτων ἀφ' ἑνός, ἡ ἀμεροληψία καὶ ὁ φιλελληνισμός, ἀφ' ἑτέρου.

Ὁ ἐπίλογος τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων

Β'.

(Ἀπὸ τὴν «Oesterreichische Rundschau» τῆς Βιέννης)

Ἡ τερψασκία εἶνε ἀναμφιβόλως ἔνδειξις πολιτισμοῦ, τῆς ὁποίας ἡ σπουδαιότης διατελεῖ εἰς εὐθεῖαν ἀναλογίαν πρὸς τὸ ὕψος τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς λαοῦ· ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς καλλιεργείας αὐτῆς καταδεικνύει, ὡς εἶπον ἤδη, τὸν χαρακτῆρα τοῦ Ἔθνους. Διὰ τοῦτο καὶ ἔλειπον μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων τῆς τερψασκίας (sport) τὰ Κράτη ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ πνευματικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀδυναμία παρακωλύουσι τὴν πρὸς τὴν πρόοδον τάσιν. Ἔλειπον οἱ Ρῶσσοι καὶ οἱ Ἱσπανοί. Ἔλειπον τὰ βόρεια κρατίδια τοῦ Αἴμου. Σεβασμὸν ἐπιβάλλοντες καὶ μεγαλοπρεπεῖς ἐνεφανίσθησαν Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἐπὶ τοῦ στίβου. Ἐν τῇ ἐλαφρᾷ ἀθλητικῇ ἐν τῇ καλλιεργίᾳ τῆς τερψασκίας ἐκείνης, ἥτις εἶνε καὶ ἡ ὁμοιοτέρα πρὸς τὸν πρακτικὸν βίον, οὗτοι πρωταγωνιστοῦσιν ἀπείρως. Τὸ πνεῦμά των τείνει πρὸς τὸν ἐξατομικισμὸν (Individualisierung) τῆς τερψασκίας. Εὐφραίνονται ἐπὶ τῇ ὑπάτῃ ἐπιτυχίᾳ. Ἡ ἀθρόα ἐκγύμνασις, ἡ αἰσθητικὴ τῆς σωματικῆς ἀσκήσεως, εἶνε εἰς αὐτοὺς ἀδιάφορος. Νικῶσιν εἰς τὸν δρόμον καὶ τὸ ἅλμα κατὰ βούλησιν· ἀφήνουν δὲ κατὰ μέρος τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν βαρεῖαν ἀθλητικήν. Ὁμοιότατοι πρὸς αὐτούς, καὶ μετ' αὐτοὺς ὑπεροχώτεροι εἰς τὰ μονομερῆ ἀθλήματα, εἶνε οἱ Γάλλοι. Ἔξοχοι οὗτοι, ὡς ἐλαφροὶ ἀθληταί, καλλιεργοῦσι προσέτι τὴν ἐπίπονον ἄσκησιν τῆς ποδηλασίας. Ἔχουσι τοὺς ἀρίστους ξιφομάχους. Ἀγωνίζονται εἰς τὸ Λόουν Τέννις ἐναμίλλως πρὸς τοὺς Ἀγγλοσάξωνας.

Μετὰ τὸν ἐλαφρὸν καὶ ὠκύποδα τοῦτον ὅμιλον ἔρχεται ἡ σοβαρὰ καὶ εὔρωστος λεγεὼν τῶν βορείων ἀθλητῶν. Ὑποδείγματα πειθαρχικῆς διαπλάσεως. Ἐκλαμπροι παρατάξεις, γυναικεῖα καὶ ἀνδρικὰ σώματα ἰσομέτρως ἠσκημένα καὶ ὑπακούοντα εὐθὺ εἰς τὸ νεῦμα τοῦ ἀρχηγοῦ των ἀποτελοῦσιν μάζαν συμπαγῆ, εἰς τελείαν ἑνότητα. Ἀποσπῶσιν, ἐν τῇ ἐπιβαλλούσῃ αὐτῶν διαπλάσει, τὸν ὕψιστον ἔπαινον τῶν θεατῶν. Ἐκ τῆς ἑνιαίας ταύτης δημιουργίας ἐκλέγει ὁ γυμναστὴς τοὺς ὑπεροχωτέρους διὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἐλαφρῶν ἀθλητικῶν ἀσκήσεων. Μᾶς παρουσιάζει λαμπροὺς δρομεῖς, ἅλτας ἐπὶ κοντῷ, δισκοβόλους καὶ ἀκοντιστάς. Εἰς ἓν δὲ πρόσταγμα ἐπανέρχονται εἰς τὰς τάξεις τῶν λοιπῶν· ἐξαφανίζονται δὲ μετριόφρονες ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὅλης παραστάσεως. Ἐνταῦθα ἐμφανίζεται τὸ Κράτος μας (Σημ. Μετ. Ὁ διακεκριμένος συγγραφεὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου κ. Ἔρσχμαν, «Herschmann» ἦτον εἷς τῶν Ἑλλανοδικῶν κατὰ τοὺς Ολυμπιακοὺς ἀγῶνας) ἐν ἐπισήμῳ μορφῇ, ὡς μέτοχος τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Πέμπει εἰς Ἀθήνας ἀξιωματικοὺς ὡς ἐπιτρόπους, οἵτινες ἐν πλήρει στολῇ παρατάξεως διευθύνουσι τὸ σύνολον τῶν ἀθλητῶν αὐτῶν, ἐμφανιζόμενοι καὶ ὡς Ἑλλανοδίκαι ἐν τῷ Σταδίῳ εἰς ἐπισήμους ὑποδοχάς.

Οἱ βόρειοι λαοί, οἱ δωρήσαντες τῷ κόσμῳ ἕνα Ἶψεν καὶ ἕνα Μωμζέρνσον, εἶνε σήμερον οἱ φορεῖς τῆς Ἰδέας *φρονίμου σωμασκίας*. Ἐκ τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς τερψασκίας αὐτῶν ἃς παραδειγματισθῶσιν οἱ λοιποί. Οἱ ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους κύριοι δὲν δύνανται ν' ἀντιμετρηθῶσι πρὸς αὐτοὺς — Σουηδοὺς τοὐτέστι, Δανοὺς καὶ Νοβηργοὺς — ὅσῳ λαμπρὸν καὶ ἂν ἦναι τὸ γυμναστικὸν παρελθόν των. Ἀληθῶς εἰς μονομερῆ τινα γυμναστικὰ ἀθλήματα, ἰδίως εἰς τὰ μονόζυγα καὶ δίζυγα, ὑπερέχουν οὗτοι ἀπείρως τῶν λοιπῶν. Εἶνε ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ δυσχερεστάτῃ ἀσκήσει πάντοτε τέλειοι αἰσθητικοί. Ἀλλ' αἱ ἐν τῷ συνόλῳ παραστάσεις αὐτῶν ὑπολείπονται κατὰ παρασάγγας τῶν Νορβηγῶν καὶ Δανῶν.

Ἐν δὲ τῇ ἐλαφρᾷ ἀθλητικῇ εἶνε τόσον σπουδαῖοι, ὅσον καὶ ἡμεῖς οἱ Αὐστριακοί! Τἀνάπαλιν, ἐν τῷ ἅλματι εἰς ὕψος διετήρησαν τὴν ἀρχαίαν φήμην τῶν ἀρετῶν των· δὲν ἀπώλεσαν δὲ ἐν τῷ ἀπὸ ἐλιγγιώδους ὕψους ἅλματι, ὅσον ἀσυνείθιστον καὶ ἂν ἦτο εἰς αὐτὰς τοῦτο, τὴν κλασικὴν ἐκείνην μορφὴν τοῦ ἐπταμένου σώματος· ἐνῷ οἱ Σουηδοί, εἰς πολαπλᾶς δυσχερεῖς ἐναερίους κινήσεις, δὲν ἠδύναντο, βυθιζόμενοι εἰς τὸ εἶδος, νὰ συγκρατῶσι πλέον τὴν θέσιν τῶν σκελῶν καὶ βραχιόνων των. Τὸ ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἠδυνήθησαν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Καζιμὶρ νὰ παρουσιάσουν τὸν ἄριστον ξιφομάχον, τὸν ὁποῖον εἶδον οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες, τοῦτο βεβαίως πρέπει νὰ καταλογισθῇ ὑπὲρ αὐτῶν δεόντως· τοσοῦτο μᾶλλον, καθόσον ἡ νεωτέρα αὕτη τέχνη εἶνε εἰς τὰς χώρας των νέα εἰσέτι καὶ ὀλίγον καλλιεργημένη.

Ἡ Ἰταλία μὲ τοὺς γυμναστάς της, μᾶς παρουσίασε λίαν εὐάρεστον ἔκπληξιν. Εἰς τὴν ἐνόργανον γυμναστικὴν οἱ Ἰταλοὶ ἐξετέλεσαν ἀσκήσεις ἐξόχους. Λείπει μὲν ἀπ' αὐτοὺς ἀκόμη ἡ ἐλευθέρα καὶ ὡραία ἐκείνη στάσις, ἡ διακρίνουσα τοὺς βορείους, καὶ ὁ λεπτεπίλεπτος τούτων τρόπος εἰς τὰς ἐλευθέρας ἀσκήσεις· ἀλλὰ δύσκολοι καὶ ἀκριβεῖς, μέχρι τῆς ἐλαχίστης λεπτομερείας, εἶνε αἱ ἐνόργανοι αὐτῶν ἀσκήσεις. Ἐὰν δὲ παρηγοῦντο τῆς θεατρικῆς ἐπιδείξεως κινήσεών τινων καὶ χειρονομιῶν, ταχέως θὰ κατετάσσοντο εἰς τὴν σειρὰν ἐκείνων πρὸς οὓς ἀπενείμαμεν, ὑπὸ γυμναστικὴν ἔποψιν, τὸν ὕψιστον ἔπαινον. Καὶ ἤδη ἀποτείνομαι, ἰδιαιτέρως, πρὸς τοὺς ἰδίους μου συμπολίτας. Παρ' αὐτοῖς, εἶνε μέν τινα τὰ ἐπαινετά, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τὰ ψεκτά. Ἐν αὐτῷ τῷ Σταδίῳ δὲν ἐκέρδισαν νίκην τινὰ ἀληθῶς κλασικήν. Ἐνίκησαν μὲν μὲ τὸν Στάϊμπαχ εἰς τὴν βαρεῖαν ἀθλητικὴν καὶ μὲ τὸν Βάτσελερ ἐν τῇ πάλῃ, ἀλλ' ἐκεῖ, ὅπου κυριαρχοῦσιν ἡ ἀξιόζηλος τερψασκία, ἡ ὑγιεινὴ καὶ ἡ ὡραιότης, οὐδαμῶς ἐθεάθησαν. Δὲν παρουσίασαν γυμναστάς· οἱ δ' ἐλαφροὶ ἀθληταὶ ἀπετέλουν παρῳδίαν ἀπέναντι τῶν Ἀμερικανῶν, τῶν Σουηδῶν, τῶν Ἄγγλων, τῶν Γάλλων κλπ.

Ἀλλ' ἄρσις βαρῶν καὶ πάλη, εἰς ἃ ἡμεῖς ἀληθῶς πρωτηγωνιστήσαμεν, εἶνε μικροῦ λόγου ἄξια ἀγωνίσματα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν γυμναστικὴν καὶ τὴν ἐλαφρὰν ἀθλητικήν.

Εἶνε ἀνθυγιεινότερα καὶ ἀκαλαισθητότερα τ' ἀγωνίσματα ταῦτα. Ἀλλά, βαλόντα ἅπαξ βαθεῖας τὰς ρίζας παρ' ἡμῖν, δὲν θὰ ὑποχωρήσουν εὐκόλως εἰς τὴν φρονιμωτέραν σωματικὴν ἄσκησιν. Οὐχ ἧττον τολμῶ νὰ εἴπω, ἅπαξ ἔτι, εἰς τοὺς ἐνθουσιώδεις ἀθλητὰς τῶν μεγάλων βαρῶν νὰ δοκιμάσουν, ὅπως εὕρουν τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῶν ὀγκωδῶν βαρῶν πρὸς τὸν ἐλαφρὸν δίσκον καὶ πρὸς τὸ ἀκόντιον.

Τὸ ὅτι εἰς τὸ κολύμβημα μὲ τὸν Σέφ ἐκερδίσαμεν λαμπρὰν νίκην, καὶ εἰς τὸ ἅλμα εἰς ὕψος μὲ τὸν Σάτσινγκερ σεβαστὴν ἐπιτυχίαν, εἶνε μείζονος λόγου σημασίας, ἀπὸ τὸν θόρυβον τὸν γενόμενον ἐν τῷ Σταδίῳ περὶ τὴν βαρεῖαν ἀθλητικήν. Ἀλλ' ἐνταῦθα κεῖνται ἰσχυραὶ ρίζαι τῆς δυνάμεως ἡμῶν· καὶ ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ αἰσχυνώμεθα ἐπὶ τῇ εἰς Ἀθήνας ἀποστολῇ ἡμῶν. Ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον ἐκ ταύτης πρέπει νὰ διδαχθῶμεν, εἶνε ὅτι *ἡ πειθαρχία* καὶ *ἡ εὐκαμψία ἀποτελοῦσι τὰς πρώτας ἀρετὰς μιᾶς κοινωνίας, ἀξιόνους ν' ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ ἔποψιν* (sport) *τερψασκίας ἐν τῇ ξένῃ*· ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς *ἀρχηγὸς* καὶ *εἰς τοῦτον νὰ ὑπακούουν οἱ λοιποί.*

Καὶ τὸ ἐννοεῖν καὶ τὸ συγχωρεῖν πρέπει νὰ διδασκώμεθα, καθὼς καὶ τὸ ἐκτιμᾶν τὴν ἀξίαν τῆς φιλοξενίας. Ἡ φιλοξενία αὕτη ἀγνοῶ ἂν κατενοήθη ἐπαρκῶς ὑπὸ τῶν ἡμετέρων. Ἀνέγνων ἁπλῶς ἐκθέσεις, ἐν αἷς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἤκουεν, εἰμὴ μόνον μομφάς. Ἡ λαμπρὰ διεύθυνσις τῶν Ἀγώνων, ἡ ταχεῖα ἱκανοποίησις μυριάδων πόθων, ἡ θελκτικὴ ἐπιείκεια, ἀπέναντι ἐλαφρονόων νεανικῶν παρεκτροπῶν, ποῦ ἔτυχον τῆς δεούσης ἐκτιμήσεως; Ἡ εἰς τοὺς ἀγῶνας ζηλωτὴ συμμετοχὴ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ αὐτοῦ τοῦ Βασιλέως, ἡ δρᾶσις τῶν Βασιλοπαίδων, ὡς Ἑλλανοδικῶν καὶ διοργανωτῶν, εἶνε ἀξία πλήρων ἐγκωμίων. Ἡ συνδιαλλακτικὴ αὐτῶν προσπάθεια ἐν τῇ πάλῃ